

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียน
ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก่ง

อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร

Action Research to Develop Child Caregivers on Conducting
Classroom Research at Ban Kaeng Child Care Center
Under Ban Kaeng Subdistrict Municipality,
Don Tan, Mukdahan

ผู้วิจัย นางฐิติกานต์ พรหมเสนา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) รองศาสตราจารย์ ดร.ชานินทร์ วะสีนนท์

Researcher : Mrs Thitikan Phromsena;

Thesis Advisor : (1) Asoc. Prof. Dr. Chanin Vaseenonta

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร 2) เพื่อหาแนวทางพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ด้านการวิจัยในชั้นเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ดำเนินการ 2 วนรอบ แต่ละวนรอบ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติการการสังเกตการณ์ และการสะท้อนกลับ กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ร่วมวิจัย จำนวน 4 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสังเกต และแบบนิเทศติดตาม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละความก้าวหน้า การตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดหมวดหมู่ของเนื้อหาและนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาของการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร พบว่า

1.1 ด้านสภาพของการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็กไม่เคยทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียน ยังไม่มีความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

1.2 ด้านปัญหาของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก พบว่าครูผู้ดูแลเด็กไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้ดูแลเด็กขาดความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียนขาดการนิเทศติดตาม และขาดความมั่นใจในการวิจัยในชั้นเรียน

2. แนวทางพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร ในวงรอบที่ 1 ใช้แนวทางการพัฒนา 2 แนวทาง ประกอบด้วย 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ และ 2) การนิเทศติดตาม และวงรอบที่ 2 ใช้แนวทางการพัฒนา 1 แนวทาง คือ ใช้การนิเทศติดตาม

3. ผลการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร พบว่า

3.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ พบว่า ก่อนการพัฒนาผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับค่อนข้างดี โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.25 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54.17 หลังจากได้รับการพัฒนาจากผู้ร่วมวิจัย มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.25 คิดเป็นร้อยละ 74.17 มีผลคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 6.00 มีค่าร้อยละความก้าวหน้า 43.64

3.2 ด้านการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนภาพรวม อยู่ในระดับดี แต่มีแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย 2 รายอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจของผู้นิเทศ จึงนำไปพัฒนาเพิ่มเติมในวงรอบที่ 2 พบว่าผู้ร่วมวิจัยมีความสามารถในการเขียนเค้าโครงการวิจัย ได้อย่างมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

3.3 ด้านการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กมีความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถจัดทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมีคะแนนร้อยละ 61.00 อยู่ในระดับค่อนข้างดี แต่รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วมวิจัย จำนวน 2 เรื่องอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจของผู้นิเทศ จึงนำไปพัฒนาเพิ่มเติมในวงรอบที่ 2 พบว่า ผู้ร่วมวิจัยมีความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัยโดยรวมมีคะแนนร้อยละ 70.00 อยู่ในระดับดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วมวิจัย จำนวน 3 เรื่อง อยู่ในระดับค่อนข้างดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 1 เรื่อง อยู่ในระดับดีมาก

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to investigate the current states and problems on conducting classroom researches at Ban Kaeng Child Care Center under Ban Kaeng Subdistrict Municipality, 2) to find out guidelines for developing the child caregivers on conducting classroom researches, and 3) to follow up and evaluate the development of the child caregivers on conducting classroom researches. This research employed two spirals of a four-stage action research comprising planning, action, observation and reflection. The target group consisted of the researcher, 4 co-researchers and 4 respondents. The instruments used were a form of interview, tests, a form of assessment, a form of observation, and a form of monitoring supervision. The statistics applied for analyzing quantitative data were mean, percentage, standard deviation and percentage of progress. Content Analysis in forms of content classification and descriptive presentation was employed for qualitative data.

The findings of the study were as following :

1. The current states and problems of the under Ban Kaeng Subdistrict Municipality, Don Tan, Mukdahan showed that:

1.1 In case of the current states regarding the child caregivers on conducting classroom researches, some child caregivers never conducted classroom researches to solve the children's problems. They faced a lack of confidence in conducting classroom researches. They also lacked knowledge and understanding concerning classroom researches.

1.2 In terms of problems on conducting classroom researches of the child caregivers, it was found that most of the child caregivers never attended a training session on the classroom researches, understanding, monitoring supervision and confidence regarding the conduction of classroom researches.

2. The guidelines to develop the child caregivers on conducting classroom researches at the Child Care Center under Ban Kaeng Subdistrict Municipality in Don Tan, Mukdahan, in the first spiral, applied 2 means comprising : 1) a workshop, and 2) monitoring supervision. In the second spiral, monitoring supervision was employed.

3. The effects of developing the child caregivers on conducting classroom researches at Ban Kaeng Child Care Center revealed that:

3.1 In case of knowledge and understanding, all of the co-researchers obtained quite high knowledge and understanding on conducting classroom researches with the average score of 16.25 out of 30 or 54.17 percent. After the conduction of the research, the co-researchers gained higher knowledge and understanding of 22.25 out of 30 or 74.17 percent. The average score was up to 6.00 and percentage of progress was 43.64.

3.2 In terms of the writing of proposal, it was concluded that it was at the high level as whole. However, the researches of 2 co-researchers were regarded as satisfactory leading to the dissatisfaction of other co-researchers. This was conducted to be improved in the second spiral. The conclusion revealed that those 2 co-researchers could write lesson plans with a better quality at the high level.

3.3 In terms of writing reports on conducting classroom researches, it was determined that the child caregivers gained more self-confidence and could apply the classroom researches with efficiency. The evaluation effects of conducting classroom researches were, as a whole, 61.00 or at the high level. The reports of the 2 co-researchers were satisfactory. The supervisors were dissatisfied with the results. The further development in the second spiral indicated that the co-researchers could write the research reports at 70.00 percent or at the high level. The effects of 3 reports were at the high level whereas 1 of them was at the highest level.

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และการจัดการศึกษาจะต้องมีการค้นคว้าหาวิธีการจัดการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย โดยใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการ

ของการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 6 ระบุว่าจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 4 มาตรา 24 ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และในมาตรา 30 กำหนดให้สถานศึกษา

พัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 15)

ครูหรือผู้สอนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากที่สุดในการบริหารจัดการศึกษา ครูจะต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยต้องปรับบทบาทใหม่เป็น 2 บทบาท คือ ครูในฐานะผู้ปฏิบัติการสอนเป็นหลัก และครูในฐานะนักวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนซึ่งเป็นบทบาทเสริม โดยการสอนและการวิจัยไม่ใช่สิ่งที่แยกจากกันดังที่ครูเคยเป็น

รวมทั้งจะต้องเป็นผู้พัฒนาคน พัฒนางาน และพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาครูให้เป็นนักวิจัยถือเป็นบทบาทหนึ่งของครูยุคใหม่ที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นไปตามหลักสูตรมุ่งหวัง ครูนักวิจัยย่อมนำเอาการวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับผู้เรียน เกิดขึ้นกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนหรืออื่นๆ ครูจะต้องทำการค้นหาสาเหตุแห่งปัญหาที่แท้จริง แสวงหาแนวทางหลักการ วิธีการหรือเทคนิคต่างๆ สำหรับมาใช้ในการแก้ปัญหา วางแผนปฏิบัติการแก้ปัญหา ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ ติดตามตรวจสอบและประเมินผล ทำการปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้อีกครั้งหนึ่ง หรือครั้งต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าจะเป็นที่พึงพอใจทั้งครูและผู้เรียน ซึ่งการวิจัยในลักษณะเช่นนี้เรียกว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนหรือการวิจัยในชั้นเรียน (สำราญ กำจัดภัย, 2547, หน้า 1)

การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่ดำเนินการโดยครู ในฐานะเป็น “คนใน” ที่เข้าถึงปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างลึกซึ้ง และมีโอกาสดีเยี่ยมที่จะทำการวิจัยในขอบเขตเล็กๆ ให้กลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ตามปกติได้เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพราะการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในงานที่ทำมีความผูกพันกับงานมากขึ้น และปลุกฝังการเป็นนักวิจัยที่ดี ดังนั้นถ้าครูผู้สอนได้รับการพัฒนา และส่งเสริมให้ทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนให้มากขึ้น ย่อมจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพของครู คุณภาพการเรียนการสอน รวมทั้งยังส่งผลต่อการ

พัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติด้วย (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2546, หน้า 120)

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นครูไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ เพราะการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้ และวิธีการใหม่ๆ อยู่เสมอ ซึ่งช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึก ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสร้างสรรค์และเป็นระบบ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 24 และมาตรา 30 ได้ให้ความสำคัญกับการนำวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยกำหนดให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้สถานศึกษาควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถทำการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2542, หน้า 10-12)

สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 289 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ โดยคำนึงถึงสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติ การจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นตามวรรคสอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นด้วย (ราชกิจจานุเบกษา, 2542, หน้า 116) และมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย มาตรา 10 ระบุว่า ครูมีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นเด็กเป็นสำคัญ ตัวบ่งชี้ที่ 10.7 มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กและนำไปใช้พัฒนาเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549, หน้า 6-7)

สำนักงานเทศบาลตำบลแก้งที่ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก้ง เพื่อให้เด็กในชุมชนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ที่ต้องการให้เด็กได้รับการพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน อย่างเหมาะสมตามวัย คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยการใช้กิจกรรมทั้ง 6 หลักในการเสริมสร้างพัฒนาการ คือ 1) กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ 2) กิจกรรมสร้างสรรค์ 3) กิจกรรมเสริมประสบการณ์ 4) กิจกรรมเสรี 5) กิจกรรมกลางแจ้ง 6) กิจกรรมเกมการศึกษา (คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย, 2546, หน้า 12)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านแก้ง ตั้งอยู่ในวัดศิลาวิเวก เลขที่ 20 หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านแก้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร สังกัดกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เริ่มก่อตั้งเมื่อ วันที่ 5 พฤษภาคม 2536 โดยท่านพระครูสันตจิตตานุกุลย์ เจ้าอาวาสวัดศิลาวิเวกบ้านแก้ง ต่อมาได้ย้ายเข้าสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้ง วันที่ 1 ตุลาคม 2541 และสังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง ในพุทธศักราช 2551 โดยการตกลงสัญญากันระหว่างผู้บริหารเดิมและผู้บริหารใหม่ว่าจะบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศิลาวิเวกบ้านแก้งร่วมกัน และปีพุทธศักราช 2551 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแก้งได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง มีอยู่ 2 ศูนย์ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก้ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก้งได้เปิดให้บริการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ปัจจุบันมีเด็กเข้ารับการพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 53 คน ซึ่งมีเด็กที่มีอายุ 2-3 ปี จำนวน 15 คน เด็กที่มีอายุ 3-4 ปี จำนวน 19 คน และเด็กที่มีอายุ 4-5 ปี จำนวน 19 คน มีผู้ดูแลเด็กทั้งหมด 3 คน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก้งมีเขตพื้นที่บริการ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านแก้ง หมู่ที่ 1 บ้านคำดู่ หมู่ที่ 2 บ้านคำเต่าเหล็ก หมู่ที่ 4 บ้านภูวง หมู่ที่ 5 บ้านหนองบัว หมู่ที่ 6 และบ้านนาค่าน้อย หมู่ที่ 7 มีอาคารเรียน 1 หลัง ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กยังไม่ได้ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการสอนของตนอย่าง

เป็นระบบ เนื่องจากเทศบาลตำบลบ้านแก้ง ไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้สำหรับพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ในส่วนของการพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ครูผู้ดูแลเด็กประสบปัญหา คือ ขาดความรู้ความเข้าใจและขาดทักษะในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก้ง, 2554, หน้า 3)

ผู้วิจัยในฐานะหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร กับชุมชน หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบริหารจัดการให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดเทศบาล ดำเนินกิจกรรมให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย การพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงมีความจำเป็นเพื่อพัฒนาบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นเด็กเป็นสำคัญ และมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้ตรงตามมาตรฐานด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มาตรฐานที่ 10 ตัวบ่งชี้ที่ 10.7 คือ ครูผู้ดูแลเด็กจะต้องมีวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปใช้พัฒนาเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549, หน้า 6-7) และผลที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหา รวมทั้งผลมาพัฒนา กิจกรรมจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

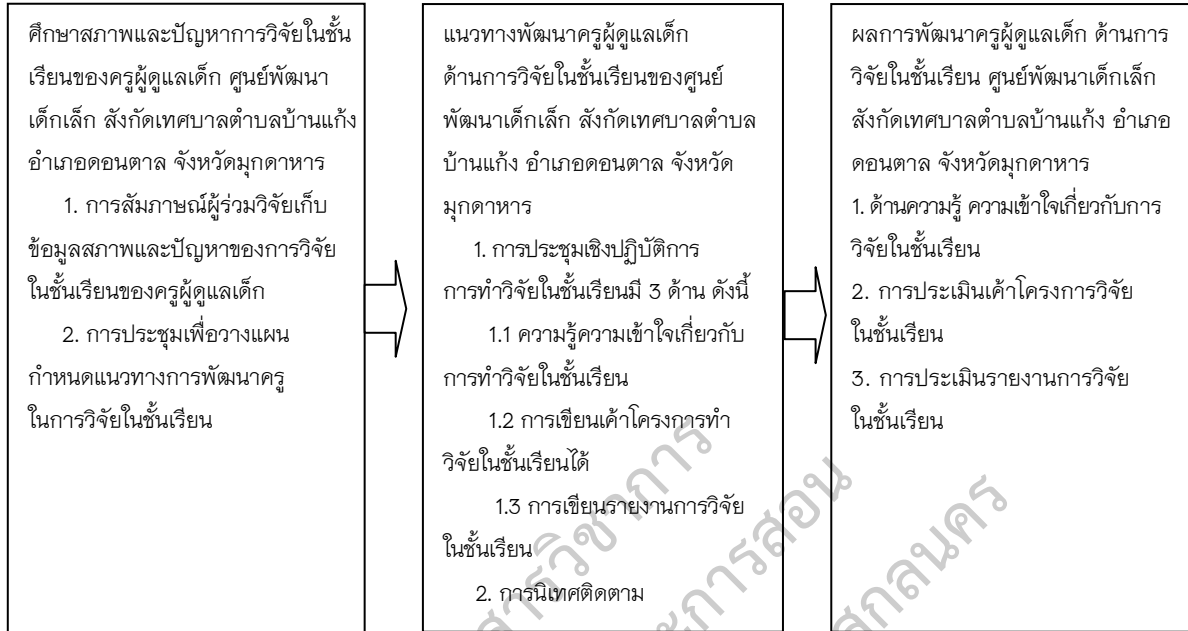
ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร

3. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอคอนทาล จังหวัดมุกดาหาร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย

1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้วิจัย คือ ครูผู้ดูแลเด็กซึ่งเป็นหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก้ง ตำบลบ้านแก้ง อำเภอคอนทาล จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 1 คน

1.1.2 ผู้ร่วมวิจัย คือ ครูผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอคอนทาล จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 4 คน

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 4 คน ประกอบด้วย

1.2.1 ปลัดเทศบาลตำบลบ้านแก้งและรองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านแก้ง รวมจำนวน 2 คน

1.2.2 วิทยากร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยในชั้นเรียนในการประชุมเชิงปฏิบัติการและเป็นผู้นิเทศ คือ นางวิลาวรรณ พิภูลศรี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนโพธิ์ไทร อำเภอคอนทาล จังหวัดมุกดาหาร

และนางราตรี โกศา ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านดง อำเภอคอนทาล จังหวัดมุกดาหาร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น คือ แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบประเมิน และแบบบันทึกการประชุม จากกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เกี่ยวกับการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอคอนทาล จังหวัดมุกดาหาร ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนกิจกรรมการพัฒนา ดังนี้

2.1 การศึกษาสภาพ และปัญหา ด้านการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อวางแผนการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ด้านการวิจัยในชั้นเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลจากการประชุมกลุ่มผู้ร่วมวิจัย การสัมภาษณ์ผู้ร่วมวิจัยเกี่ยวกับสภาพ และปัญหาพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียน

2.2 การพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียน

2.2.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียนเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการการสังเกตผู้ร่วมวิจัย

2.2.2 การนิเทศติดตาม เก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมินเค้าโครงการวิจัย และการประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. การสัมภาษณ์เพื่อศึกษา สภาพ และปัญหาการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียน

2. การทดสอบเพื่อใช้ในการทดสอบ กลุ่มเป้าหมายเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการการวิจัยในชั้นเรียนและหลังจากการพัฒนาผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียน

3. การสังเกต ผู้วิจัยและกลุ่มผู้นิเทศร่วมกันสังเกตระหว่างการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียนตามแนวทาง และกิจกรรมการพัฒนา

4. การนิเทศติดตามผู้ร่วมวิจัยโดยใช้แบบนิเทศระหว่างดำเนินการ

5. การประเมินเค้าโครงการงานวิจัยและรายงานการวิจัยโดยใช้แบบประเมิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยแยกการวิเคราะห์ข้อมูลถึงสภาพและปัญหา

2. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการการวิจัยในชั้นเรียนและหลังจากการพัฒนาผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียนและแปลค่าความหมายของการทดสอบความรู้ของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย

3. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกการสังเกตแบบบันทึกการประชุม แบบบันทึกการปฏิบัติงาน แบบประเมินเค้าโครงการวิจัย แบบนิเทศ ติดตาม และแบบประเมินรายงานการวิจัย มารวบรวมและจัดเป็นหมวดหมู่ตามกรอบแนวคิดการวิจัยโดยแปลค่าความหมายของการประเมินเค้าโครงการวิจัยและรายงานการวิจัย

4. ตรวจสอบคุณภาพ และความถูกต้องของข้อมูลโดยใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation technique) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ โดยผู้วิจัยเลือกได้ 3 ด้าน คือ

4.1 การตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลหนึ่งจากบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องหลายคน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้

4.2 การตรวจสอบด้านวิธีการ (Methodological Triangulation) เป็นการใช้เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีการ เช่น เก็บรวบรวมข้อมูลจากการจดบันทึกประจำวันเพื่อให้ได้มาซึ่งความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้

4.3 การตรวจสอบด้านผู้ศึกษาและผู้ร่วมศึกษา (Investigation Triangulation)

5. นำข้อมูลมาวิเคราะห์หลังวิเคราะห์ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มจัดกลุ่มให้เป็นหมวดหมู่ตามกรอบแนวคิดและความมุ่งหมายของการวิจัย

6. ประมวลผลและสรุปผลการนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis)

7. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบยืนยันความถูกต้องครอบคลุม 2 ประเด็น คือ

7.1 การดำเนินการพัฒนา (Action Research)

7.2 การสะท้อนผลการพัฒนา (Reflection on Action Research) และหาข้อสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด หรือมีปัญหาอุปสรรคเกิดขึ้นหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาหาวิธีการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นในรอบที่ 2 ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร

1.1 สภาพของการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก จากการสัมภาษณ์ครูผู้ดูแลเด็กพบว่า ครูผู้ดูแลเด็กไม่เคยทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียน ยังไม่มีความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

1.2 ปัญหาของการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก จากการศึกษา พบว่าครูผู้ดูแลเด็กไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้ดูแลเด็กขาดความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียนขาดการนิเทศติดตาม และขาดความมั่นใจในการวิจัยในชั้นเรียน

2. แนวทางพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร ในวงรอบที่ 1 ใช้กิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศติดตาม และในวงรอบที่ 2 ใช้การนิเทศติดตาม ดังนี้

2.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการการวิจัยในชั้นเรียน มี 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.1.2 การเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

2.1.3 การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

2.2 การนิเทศติดตาม

จากแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็ก ในการทำวิจัยในชั้นเรียนพบว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการ การวิจัยในชั้นเรียน เป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสม เนื้อหาสาระของหลักสูตร ที่ใช้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการมีความเข้าใจง่าย ตรงตามกรอบแนวคิดของการพัฒนา มีการบรรยายเกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัย ผูกปฏิบัติการเขียนรายงานการวิจัยนำเสนองานการฝึกปฏิบัติ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การนิเทศให้คำแนะนำ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ได้หลักการสำคัญและข้อสรุปของปัญหาการทำเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนและรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ไปปรับปรุงพัฒนา โดยกลุ่มผู้นิเทศและผู้วิจัยให้การแนะนำตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ร่วมวิจัยลงมือปฏิบัติการจัดกิจกรรมได้อย่างมีคุณภาพ

3. ผลการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ในการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร พบว่า

3.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนก่อนการพัฒนาผู้ร่วมวิจัยทั้ง 4 คน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนคิดเป็นร้อยละ 54.17 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างดี ส่วนคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่ากับ 22.25 คิดเป็นร้อยละ 74.17 มีผลคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 6.00 มีค่าร้อยละความก้าวหน้า 43.64 ซึ่งอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ทั้งรายบุคคลและโดยรวม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า หลังการประชุมเชิงปฏิบัติการแล้วผู้ร่วมวิจัยทั้ง 4 คน มีความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียน เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม จากการสังเกตพฤติกรรมผู้ร่วมวิจัยที่เข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการจะเห็นว่าในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 95 อยู่ในระดับดีมาก มีความตั้งใจ/ความกระตือรือร้น การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ให้ความร่วมมือในกลุ่มผู้ร่วมวิจัย คิดเป็นร้อยละ 100.00 การปฏิบัติตามใบงาน/ขั้นตอนคิดเป็นร้อยละ 91.67 ทำกิจกรรมครบถ้วนคิดเป็นร้อยละ 83.33 แสดงว่าผู้ร่วมวิจัยมีความตั้งใจกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นอย่างดี

3.2 การเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าหลังจากการพัฒนาโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวงรอบที่ 1 ผู้ร่วมวิจัยบางส่วนยังเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน ในการประเมินการเขียนเค้าโครงการวิจัยของผู้ร่วมวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 58.50$) เมื่อพิจารณาเค้าโครงการวิจัยเป็นรายบุคคลพบว่า เค้าโครงการวิจัยของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย 2 เรื่องอยู่ในระดับพอใช้ จึงนำไปพัฒนาต่อในวงรอบที่ 2 โดยใช้แนวทางการพัฒนาการนิเทศติดตาม ในการเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการพัฒนาในวงรอบที่ 2 พบว่า ผลการประเมินเค้าโครงการวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 64.00$) เมื่อพิจารณาเค้าโครงการวิจัยเป็นรายบุคคลพบว่าเค้าโครงการวิจัยของผู้ร่วมวิจัย จำนวน 2 เรื่อง อยู่ในระดับค่อนข้างดี

3.3 การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ผลการประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมีคะแนนร้อยละ 61.00 อยู่ในระดับค่อนข้างดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วมวิจัย จำนวน 2 เรื่อง อยู่ในระดับค่อนข้างดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วม จำนวน 2 เรื่อง อยู่ในระดับพอใช้ ในวงรอบที่ 2 การประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมีคะแนนร้อยละ 70.00 อยู่ในระดับดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วมวิจัย จำนวน 3 เรื่อง อยู่ในระดับค่อนข้างดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 1 เรื่อง อยู่ในระดับดีมาก

จากการสรุปผลการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร ทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียน ตามแนวทางการพัฒนา 2 แนวทาง คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศติดตาม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กด้านการวิจัยในชั้นเรียน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร มีการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยในการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งนำผลมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร

1.1 สภาพของการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กไม่เคยทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียน ยังไม่มีความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาภรณ์ จันทรุณ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการพัฒนาครูผู้สอนด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนหนองทุ่มวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยใช้กระบวนการการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติการ การสังเกต และการสะท้อนผลดำเนินการ 2 วงรอบ พบว่า สภาพของครูผู้สอนส่วนใหญ่มีการทำวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย ปัญหาเกิดจากครูผู้สอนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ ไม่สามารถดำเนินการตามกระบวนการวิจัยให้ครบตามขั้นตอน ตลอดจนไม่สามารถวิเคราะห์ถึงสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อวิรุทธ์ มูลเอก (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนหนองสงวิทยาคม อำเภอหนองกรุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ก่อนการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียนทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อยขาดทักษะ การทำวิจัย ขาดความมั่นใจ และไม่กล้าตัดสินใจในการลงมือทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดการนิเทศติดตาม และการชี้แนะให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดและสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา เอี่ยมอุตุมะ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

ด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนอนุบาลมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียน ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดผู้ให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัย และเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก ไม่มีเวลา ขาดการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง

1.2 ปัญหาของการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก พบว่าครูผู้ดูแลเด็กไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้ดูแลเด็กขาดความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียนขาดการนิเทศติดตาม และขาดความมั่นใจในการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิราวุธ โถษาริ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาครูในการทำชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านคำลอดพื้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านคำลอดพื้น พบว่า ครูไม่เคยได้รับการอบรมพัฒนามาก่อน ทำให้ขาดความมั่นใจด้านปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูโรงเรียนบ้านคำลอดพื้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ส่งผลให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย รวมทั้งการนิเทศติดตาม แนะนำ ช่วยเหลือครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยฝ่ายบริหารของโรงเรียนน้อย และสอดคล้องกับเกตุเมธีย์ คำจันทร์ (2552, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนครูส่วนมากประสบปัญหา คือ การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยุ่งยาก ครูไม่มีเวลาทำ เนื่องจากต้องรับผิดชอบงานในโรงเรียนหลายอย่างเพราะเป็นโรงเรียนประจำ และครูยังขาดความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และขาดการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับจินตนา เขี่ยมอุตมะ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนอนุบาลมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร พบว่า ครูขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียน ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าทำวิจัยในชั้นเรียน

ขาดผู้ให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัย และเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก ไม่มีเวลา ขาดการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง

2. แนวทางพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก่งอำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการการวิจัยในชั้นเรียน มี 3 ด้าน ดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) การเขียนเค้าโครงการทำวิจัย ในชั้นเรียนได้ 3) การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนโดยการวิจัยครั้งนี้พบว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการการวิจัยในชั้นเรียน เป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสม เนื้อหาสาระของหลักสูตร ที่ใช้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการมีความ เข้าใจง่าย ตรงตามกรอบแนวคิดของการพัฒนา มีการบรรยายเกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัย ฝึกปฏิบัติการเขียนรายงานการวิจัย นำเสนองานการฝึกปฏิบัติ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้ร่วมวิจัยมีความตั้งใจกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญ พึ่งดี (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านวังทองอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยใช้กลยุทธ์ 2 กลยุทธ์ ประกอบไปด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการ และการติดตามประเมินผล ผลการพัฒนา พบว่า ภายหลังจากการอบรมเชิงปฏิบัติการจากวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนในตารางการอบรมที่วางแผนไว้ กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในระดับมาก มีความกระตือรือร้นที่จะฝึกเขียนปัญหา การเขียนวัตถุประสงค์ จนเกิดความเข้าใจ หลังจากอบรมแล้ว นำความรู้ที่ได้มาปฏิบัติ มีการติดตามประเมินผลให้คำปรึกษาหารือการสนทนาทางวิชาการและการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับจินตนา เขี่ยมอุตมะ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนอนุบาลมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร พบว่า หลังจากการพัฒนาบุคลากรโดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศ ทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำวิจัยใน

ชั้นเรียนได้ ประเด็นที่ต้องดำเนินการต่อไปคือควรมีการนิเทศอย่างเป็นระบบ และศึกษาดูงาน เพื่อส่งเสริมให้ครูสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 การนิเทศติดตาม

โดยพบว่า การนิเทศติดตามนั้นเป็นแนวทางการพัฒนาที่ดี มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ร่วมวิจัย เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและผู้นิเทศช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องที่เกิดปัญหา จนได้หลักการสำคัญและข้อสรุปของปัญหาการทำเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนและรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ไปปรับปรุงพัฒนา โดยกลุ่มผู้นิเทศและผู้วิจัยให้การแนะนำตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ร่วมวิจัยลงมือปฏิบัติการจัดกิจกรรมได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณ นารีโกษณ์ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนดอนตาลวิทยา อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร พบว่าการนิเทศภายใน การศึกษาเอกสาร และการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรนำผลการศึกษาค้นคว้าไปประยุกต์ใช้กับบุคลากรอื่นๆ ในโรงเรียนที่ยังไม่ดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน และสอดคล้องกับ จินตนา เอี่ยมอุทุมมะ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนอนุบาลมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร พบว่าหลังจากการพัฒนาบุคลากรโดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศ ทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ ประเด็นที่ต้องดำเนินการต่อไปคือควรมีการนิเทศอย่างเป็นระบบ และศึกษาดูงาน เพื่อส่งเสริมให้ครูสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพต่อไป

3. ผลการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านแก้ง อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร พบว่า

3.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนก่อนการพัฒนาผู้ร่วมวิจัยทั้ง 4 คน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนคิดเป็น ร้อยละ 54.17 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างดี ส่วนคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่ากับ 22.25 คิดเป็นร้อยละ 74.17 มีผลคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 6.00 มีค่าร้อยละความก้าวหน้า 43.64 ซึ่งอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ทั้งรายบุคคลและโดยรวม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าหลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการแล้วผู้ร่วมวิจัยทั้ง 4 คน มีความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียน เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม จากการสังเกตพฤติกรรมผู้ร่วมวิจัยที่เข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการจะเห็นว่าในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 95 อยู่ในระดับดีมาก มีความตั้งใจ/ความกระตือรือร้น การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ให้ความร่วมมือในกลุ่มผู้ร่วมวิจัย คิดเป็นร้อยละ 100.00 การปฏิบัติตามใบงาน/ขั้นตอนคิดเป็นร้อยละ 91.67 ทำกิจกรรมครบถ้วนคิดเป็นร้อยละ 83.33 แสดงว่าผู้ร่วมวิจัยมีความตั้งใจกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญ เพ็งดี (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านวังทอง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยใช้กลยุทธ์ 2 กลยุทธ์ ประกอบไปด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการ และการติดตามประเมินผล ผลการพัฒนา พบว่า ภายหลังจากการอบรมเชิงปฏิบัติการจากวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนในตารางการอบรมที่วางแผนไว้ กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในระดับมาก มีความกระตือรือร้นที่จะฝึกเขียนปัญหา การเขียนวัตถุประสงค์ จนเกิดความเข้าใจ และยังสอดคล้องกับ ศิริ ธนะมูล (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนหนองผึ่งพิทยาคาร อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน ศักยภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน แบบสัมภาษณ์ความรู้ความเข้าใจในการฝึกอบรมแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบประเมินพฤติกรรมครูเกี่ยวกับการทำวิจัยใน

ชั้นเรียน และแบบตรวจผลงานการวิจัยครู พบว่า ครูมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนก่อนการฝึกอบรม ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 53.78 ภายหลังการฝึกอบรมได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.11 ซึ่งมีคะแนนสูงขึ้นร้อยละ 29.33 กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน รู้จักขั้นตอนในการทำวิจัย และเขียนรายงานการวิจัย มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน หลังจากได้ฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ครูมีพฤติกรรมในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับความเหมาะสมมากอีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีศปรียา กำทอง (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนคำตาก้า ประชาสงเคราะห์ อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร ภายหลังจากการอบรมทำให้ผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเลือกประเด็นปัญหาที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ และค้นหาสาเหตุของปัญหาที่ต้องการพัฒนา ก่อนวางแผนแก้ปัญหา

3.2 การเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าหลังจากการพัฒนาโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวงรอบที่ 1 ในการประเมินการเขียนเค้าโครงการวิจัยของผู้ร่วมวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 58.50$) เมื่อพิจารณาเค้าโครงการวิจัยเป็นรายบุคคลพบว่า เค้าโครงการวิจัยของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย 2 เรื่อง อยู่ในระดับพอใช้ จึงนำไปพัฒนาต่อในวงรอบที่ 2 โดยใช้แนวทางการพัฒนาการนิเทศติดตาม ในการเขียนเค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการพัฒนาในวงรอบที่ 2 พบว่า ผลการประเมินเค้าโครงการวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 64.00$) เมื่อพิจารณาเค้าโครงการวิจัยเป็นรายบุคคลพบว่าเค้าโครงการวิจัยของผู้ร่วมวิจัย จำนวน 2 เรื่อง อยู่ในระดับค่อนข้างดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีศปรียา กำทอง (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนคำตาก้า ประชาสงเคราะห์ อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร พบว่า การพัฒนาในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน ทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ความเข้าใจ และสามารถเลือกประเด็นปัญหาที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ และค้นหาสาเหตุของปัญหาที่

ต้องการพัฒนา ก่อนวางแผนแก้ปัญหา ด้วยการกำหนดวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือสื่อการเรียนรู้ที่เป็นนวัตกรรมการศึกษาไปใช้แก้ไขได้เหมาะสมกับปัญหา และการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องครบตามองค์ประกอบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา เอี่ยมมอตะมะ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนอนุบาลมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ตามกรอบการศึกษาค้นคว้า 8 ขั้นตอน คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ศึกษาปัญหา วิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาด้วยนวัตกรรม จัดทำเค้าโครงการวิจัย จัดทำเครื่องมือการวิจัย ดำเนินการใช้เครื่องมือวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย และเขียนรายงานการวิจัย หลังจากการพัฒนาบุคลากรโดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศ ทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้

3.3 การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ผลการประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมีคะแนนร้อยละ 61.00 อยู่ในระดับค่อนข้างดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วมวิจัย จำนวน 1 เรื่อง อยู่ในระดับดี และอีก จำนวน 1 เรื่อง อยู่ในระดับค่อนข้างดี และรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วม จำนวน 2 เรื่องอยู่ในระดับพอใช้ ในวงรอบที่ 2 การประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมีคะแนนร้อยละ 70.00 อยู่ในระดับดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วมวิจัย จำนวน 3 เรื่องอยู่ในระดับค่อนข้างดี รายงานการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 1 เรื่อง อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิราวุธ โธษาริ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาครูในการทำชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านคำลอดพื้น ลังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า เมื่อการดำเนินการพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมสิ้นสุดวงรอบ ผู้ร่วมวิจัย จำนวน 10 คน มีความรู้ ความเข้าใจและมีความตระหนักในการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งสามารถ

ทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ครูมีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนคนละ 1 เรื่อง รวมจำนวน 10 เรื่อง คุณภาพโดยรวมผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วมวิจัยทุกคนมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาภรณ์ จันทรุ่น (2553, บทความย่อ) ได้ศึกษาผลการพัฒนาครูผู้สอนด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนหนองทุ่มวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 พบว่าหลังจากการอบรมเชิงปฏิบัติการ ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น และครูมีผลงานการวิจัยในชั้นเรียน คนละ 1 เรื่อง รวม 10 เรื่อง ซึ่งผลงานการวิจัยมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกตุเมธีย์ คำจันทร์ (2552, บทความย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่าผลการดำเนินการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นลง ผู้ร่วมวิจัย จำนวน 10 คน มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่ดำเนินการได้จนประสบความสำเร็จ มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นแบบวิจัย 5 บท หรือรูปแบบทางการได้

เอกสารอ้างอิง

- ทิศนา แคมมณี และนงลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). *เก้าก้าวในการปฏิบัติการวิจัยชั้นเรียน และการสังเคราะห์ งานวิจัย*. กรุงเทพฯ: นิชิน แอดเวอร์ไทซิง กรุ๊ป.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประวิต เอรารวรรณ์. (2545). *การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน Classroom Action Research* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- มนลธิ สติสมบุรณ์. (2547). *การวิจัยในชั้นเรียน*. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2546). "การวิจัยในชั้นเรียน." *พื้นฐานการวิจัยทางการศึกษา*. การลินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). *การปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: _____.
- _____. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรจัดหาเอกสารและตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียนไว้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแต่ละศูนย์ให้เพียงพอ เพื่อให้ครูได้ใช้ศึกษา จะเป็นการกระตุ้นให้ครูทำวิจัยมากขึ้น

1.2 ควรส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทำงานวิจัยในชั้นเรียน โดยให้กลุ่มผู้ที่ผ่านการพัฒนาแล้ว เป็นครูแกนนำในการทำวิจัย

1.3 ควรมีการส่งเสริมการจัดทำงานวิจัยอย่างจริงจัง โดยเทศบาล/กองการศึกษาต้องกำหนดให้ส่งงานวิจัย อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เรื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรติดตามกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยว่าเมื่อมีการพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนแล้ว มีการนำความรู้ที่ได้รับมาไปทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร

2.2 ควรพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการดำเนินงานด้านอื่นๆ โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาให้ครูผู้ดูแลเด็กมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำราญ กำจัดภัย และคณะ. (2547). การพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลการพัฒนาครูและบุคลากร

อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

องอาจ นัยพัฒน์. (2551). การออกแบบการวิจัย: วิธีการเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผสมผสาน. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร